

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 15.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **8665** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Н. П. Б., чрез пълномощника адв. И., срещу Заповед № 513з-6575/30.07.2021г., издадена от Началника на О.-СДВР, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, пр.2-ро, алт.1-ва, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 15 и чл. 204, т. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. И., който моли съдът да отмени оспорената Заповед, като неправилна и незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в административния акт липсва точно описание на твърдяното нарушение, а отделно от това обслужвания от държавния служител район бил изключително голям. Твърди се, че дисциплинарнаказващия орган /ДНО/ не е обсъдил писмените обяснения, дадени от Н. Б.. Сочи се, че в Заповедта не са конкретизирани доказателства за извършеното нарушение, обстоятелствата при които е извършено и формата на вината. Прави се искане оспорената Заповед да бъде отменена, претендират се разноски.

Ответникът – Началника на О.-СДВР, чрез юрк. И. оспорва жалбата. Посочва, че от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин извършеното нарушение, а доводите на защитата за големината на района не кореспондират със събрание по преписката доказателства, придържа се към аргументите, изложени в

представени писмени бележки по същество на делото. Прави искане Заповедта да бъде потвърдена, претендира разноски за юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 144 от АПК, вр. чл. 235, ал. 2 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

На 27.08.2020г., около 17,53 часа на тел. 02/982 22 22 постъпил сигнал от З. С., който заявил, че за периода 26.08.2020г. до 27.08.2020г., за времето от 01.00 до 04.00 часа, в района на хотел „С.“, находящ се в [населено място], [улица], забелязал служители от полицейски екип да спират автомобили и изнудвали водачите им, които видимо им давали пари.

Във връзка данните за извършени нарушения на служебната дисциплина, със заповед № 513з-3854/14.05.2021г. на началника на О.-СДВР била назначена комисия, която да извърши проверка. В хода на същата бил установен състава на екип П.-550, който бил в района – мл. експерт Н. Б. и мл. инспектор И. К. – полицейски служители при 04 сектор ООРОО-О. - СДВР. Чрез системата за локализация и визуализация на мобилни единици в СДВР било установено, че за посочения в сигнала период, в района на[жк]са се движели два полицейски екипа със служебни автомобили „Ш.“ с ДК [рег.номер на МПС] и ДК [рег.номер на МПС], използвани от сектор 04 ООРОО-О.-СДВР. Служебния автомобил на МВР с ДК [рег.номер на МПС] се движел в централната градска част,[жк], „Света троица“, „Л. – 9“, кв. „М. предградие и „Зона Б-5“, като след 01:13:33ч. на 27.08.2020г. се насочил по [улица], в посока към [улица], в района на № 732. При проверката било установено, че е имало движение по нерегламентиран маршрут, от страна на екипа, ползвал служебен автомобил с ДК [рег.номер на МПС], за времето от 01:13:33 ч. до 04:20:01 ч. на 27.08.2020г., в дежурството на П.-550, а именно[жк], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], [улица], като е имал престой общо шест пъти, като се е движел в участъка, преминавайки през административни адреси № 732, 734, 724, 704 и 702. За времето от 18,00 часа на 26.08.2020г. до 06,00 часа на 27.08.2020г. мл. инспектор И. К. и мл. експерт Н. Б. били в дежурство нощна смяна, ползвали горепосочения лек автомобил, с водач мл. инспектор И. К.. Проверяващите установили, че П.-550 е напуснал границите на разпоредените му за обслужване участъци, за което не са били уведомени длъжностните лица, отговарящи за изпълнение на П., за посочения времеви период – ст. инспектор А. Д. и мл. експерт Д. С..

Съгласно указание рег. № 513р-40653/21.05.2020г. за охрана на обществения ред и за реагиране на алармени обекти, П.-550 работи на оперативния район на 01, 03, 04, 05, 06 и 07 РУ-СДВР с граници: „Околовръстен път“ – „[улица]- [улица]- [улица]- [улица]- [улица]- [улица]- бул. Ген. Д. Н.“ – бул. „ЖП Гара П. - [улица]- [улица]“ – [улица]- [улица]“ – [улица]- „Околовръстен път“ – [улица]- [улица]- „[улица]- „[улица]- [улица]- [улица]- [улица]. При извършената проверка в системата за локализация и визуализация на мобилни единици било установено, че П. – 550 не е заел УП № 2 - [улица] – К., за времето от 22,30-23,00 часа, УП № 3 – [улица] – С., за времето от 01,00 до 01,30 часа, УП № 4 – [улица], за времето от 03,30-04,00 часа. Съгласно справката от Г. системата, екипа на П.-550, за времето от 01:21 ч. до 04:00 ч., е напуснал разпоредения за обслужване ПУ с указание №10, рег. № 513р-40653/2020г., за обслужване на териториите на 01, 03, 04, 05, 06 и 07 РУ – СДВР, като се е намирал на Околовръстен път, в близост до хотел „С.“, който се

намира на територията на 09 РУ-СДВР, при липса на отбелязана в инф. карта на наряда №Б./26.08.2020г. причина за дислоцирането. При проверка на информационната карта е установено, че жалб. Б., като старши на наряда, не е отразил коректно данни от извършената дейност от П.-550 в графа „Характерни случаи“ , относно заемането на УП №2, №3 и №4, в графа „Информационно обезпечаване /разпоредени задачи“ не са изписани коректно задачите и не е отразил информация за маршрута на движение, за времето от 01,00 до 04,00 часа на 27.08.2020г.

В оспорената Заповед е прието, че с действието и бездействието си на 27.08.2020г., за времето от 01:21 ч. до 04:00ч. оспорващия е нарушил чл.60 от Инструкция № 8121з-929/02.12.2014г. за патрулно-постовата дейност, което съставлява дисциплинарно нарушение, съгласно чл.194, ал.2, т.1, пр.1-во, алт.1-ва от ЗМВР и е извършено умишлено, виновно, тъй като е бил запознат със служебните си задължения, съгласно Инструкцията и на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, пр.2-ро, алт.1-ва, вр. чл. 197, ал. 1, т. 3, чл. 200, ал. 1, т. 15 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР, му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

При изслушването си, жалб. Б. заявил, че всички предприети от патрула действия следва да са описани в информационната карта и не е в състояние да ги опише конкретно.

На 30.06.2021г. в сградата на СДВР жалб. Б. и неговия защитник били запознати материалите по проведеното дисциплинарно производство по чл.205, ал.2 от ЗМВР, вкл. и със справка рег. № 513р-49894/14.06.2021г.

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от лице, негов адресат, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР, в сроковете по чл. 195, ал. 1 от и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, поради което не са налице основания за отмяна или обявяване на нещожност на заповедта по чл. 146, т. 1 и т.2 от АПК.

Съдът намира, че при провеждане на дисциплинарното производство не са били допуснати съществени нарушения на правилата, които да налагат отмяната ѝ и на основание чл. 146, т. 3 от АПК. Процесната заповед съдържа всички реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като е посочен извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени; доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Лицето, спрямо което се води дисциплинарното производство, се е запознало със справката и от същото са изискани и приети писмени обяснения рег. № 513р-41844/18.05.2021г., следователно е гарантирано и правото на участие на лицето във воденото дисциплинарно производство по чл. 205, ал. 3 от

ЗМВР.

С връчването на поканата за даване на обяснения, жалбоподателят е запознат, че е започнало дисциплинарното производство (чл. 208 от ЗМВР). ЗМВР изисква преди налагането на дисциплинарно наказание, служителят да бъде (алтернативно) или изслушан, или да се приемат писмените му обяснения – чл. 206 от ЗМВР. В конкретната хипотеза държавния служител не е дал обяснения по същество на производството, доколкото е заявил, че всички негови действия следва да са описани в изготвените за това документи, поради което пред ДНО не са изложени конкретни изявления, които да обсъди и съпостави с останалите, събрани по преписката доказателства, съответно не е налице твърдяното negliжиране и необсъждане на писмените обяснения на полицейския служител.

Относно нарушенията на материалния закон, съдът намира че такива не са налице. След като жалбоподателят е включен в наряд като автопатрул на 26.08.-27.08.2020г., същият е длъжен да извършва патрулно-постова дейност, в съответствие с разпоредбите на Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014 г. на министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 60, т.1 от Инструкцията при изпълнение на П. полицейските органи от състава на нарядите не напускат границите на разпоредените им за обслужване участъци без съгласуване и разпореждане на длъжностните лица, отговарящи за изпълнението на П., и дежурните в ОДЦ/ОДЧ. В този смисъл е и разпореждане рег. № 513р-7461/2020г. Безспорно е установено, че по време на наряда за времето от 01:21 ч. до 04:00 часа жалбоподателят е напуснал границите на разпоредените за обслужване участъци, без съгласуването и разпореждането на длъжностните лица от П. и дежурните в ОДЦ/ОДЧ. Налице е действие, което представлява неизпълнение на задължения, вменени на жалбоподателя с Инструкцията. Ясно е индивидуализирано бездействието на жалбоподателя по докладване в ОДЧ, което е различно от изготвянето на информационна карта за наряда – задължение на старшия служител. В случая докладването в ОДЧ става устно от всеки от служителите в наряда и се дължи при всяко упражнено полицейско правомощие, а не само при установяване на нарушение. Следователно за същите се дължи доклад съобразно посочената по-горе Инструкция № 8121з-929 от 02.12.2014 г. за патрулно-постовата дейност. Безспорно установено е, че маршрутът на П.-550, по който е осъществяван наряда на жалбоподателя, не включва територията на 09 РУ-СДВР, където се е намирал за времето от 01:21 ч. до 04:00 часа, което се потвърждава от справка от Г. системата за локализация и визуализация на мобилни единици в СДВР. Същите доказват необусловено от обективни причини напускане на границите на разпоредения на жалбоподателя за обслужване участък. Доколкото няма данни да е налице разпореждане на длъжностни лица за това напускане, горното представлява нарушение на посочената в процесната заповед Инструкция. Ирелевантен е за делото въпроса за големината на обслужвания от П. - 550 участък, определен с разпореждане рег. №513р-40653/21.05.2020г., с което жалбоподателят е запознат чрез протокол рег. № 53р-66475/12.08.2020г. Посочените нарушения представляват неизпълнение на подзаконен нормативен акт - Инструкция № 8121з-929 от 2.12.2014 г. на министъра на вътрешните работи, с която е запознат, видно от протокол рег. № 513р-72061/04.09.2019г.

Неоснователни са възраженията, че липсват мотиви, фактически и правни основания за издаване на заповедта. Същата е мотивирана в достатъчна степен, за да разбере наказаното лице, какво нарушение на служебната дисциплина е извършило,

изложените фактически основания не си противоречат и не са неясни нито за нарушителя, нито за съда. Правилно е посочено и правното основание - чл. 194, ал.2, т.1 от ЗМВР дисциплинарно нарушение е неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, за което по силата на чл. 197, ал.1, т.3, от ЗМВР се налага „порицание“.

В процесната заповед е посочено кой нормативен акт не е изпълнен, както и коя конкретна разпоредба е нарушена. Неизпълнението им представлява и неизпълнение на служебни задължения от длъжностната характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност. Горното обосновава наказанието „порицание“ (чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР). Съгласно чл. 200, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното наказание „порицание“ се налага за срок от шест месеца до една година. В случая административният орган е изложил съображения в съответствие с чл. 206, ал. 2 от ЗМВР защо е наложил наказание в законовия минимум, като е отчетел, че жалбоподателят е бил награждаван, взел е предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата и правилно е наложил наказание в минималния на предвидения в закона размер.

Оспореният акт съответства и на целта на закона – да се предупреди и превъзпита държавния служител, като бъде подтикнат към точно и съобразено със закона изпълнение на възложената му държавна служба.

Въз основа на изложените мотиви, съдът приема оспорената Заповед като издадена от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административно производствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, за законосъобразен административен акт. При така извършената проверка на законосъобразността на акта по реда на чл. 168 АПК и по изложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143 от АПК, вр.чл.78 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, съобразно вида и обема на осъществената по него юрисконсултска защита в минималния размер - 100 лева.

Водим от горното и на основание и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение, 72-ри състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. Б., чрез пълномощника ав. И. срещу Заповед № 513з-6575/30.07.2021г., издадена от Началника на О.-СДВР.

ОСЪЖДА Н. П. Б., ЕГН: [ЕГН], да заплати на СДВР сумата от 100 лева,

представляващи разноси за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл.211, изр.3-то от ЗМВР.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: